

Sandefjord 27. september 2012. Vedtak i sak 40-2012

Klager: NN

Innklaget: KredittPlan AS, Postboks 4782 Nydalen, 0421 Oslo

Saken gjelder: Om klager i tide har fremmet innsigelse han burde fått vurdert før inkasso ble iverksatt, og om inkassovarselet er i strid med inkassoloven § 9.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www.inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Saken gjelder kontrollavgift ilagt av XX AS. Hovedkravet utgjør kr 510. Inkassosalær er lagt til kravet med kr 310. Både hovedkrav og inkassosalær er betalt, men kravene bestrides og kreves tilbakebetalt.

2. Saksforholdet

Kravet gjelder ilagt kontrollavgift 06.12.11, grunnet ”Billett utløpt”. Blankett for ileggelsen ble festet på kjøretøyet og er erkjent mottatt av skyldner. Klager sendte samme dag innsigelse til kravet. Innsigelsen var begrunnet med at «timen min hos legen gikk fem minutter over tiden». I brevet het det videre «Billetten min gikk ut kl 11:21, avgiften ble ilagt kl 11:25. Jeg vil derfor benytte anledningen til å informere om at jeg aldri kommer til å betale dette gebyret da dette dreier seg om en prinsippsak. Fem hundre kroner i bot for fire minutters forsinkelse kommer jeg aldri til å finne meg i uansett resultatet av deres «klagebehandling».

I girobrev 05.01.12 sendte fordringshaver inkassovarsel, tillagt kr 61 i purregebyr. I inkassovarselet het det blant annet «Dersom kravet i sin helhet ikke er betalt innen 14 dager, vil saken oversendes KredittPlan AS for inkasso. Ytterligere omkostninger vil da påløpe».

Da kravet ikke ble betalt innen betalingsfristen i inkassovarselet, ble saken overført til inkasso. Betalingsoppfordring, tillagt kr 310 i inkassosalær, ble sendt av innklagede.

I brev til innklagede, daterte 14.02.11 [sic] (antakelig feildatert for 14.02.12), viste klager til sin innsigelse som fremdeles ikke var besvart. Klager opplyste at kravet ikke ville bli betalt og at saken ville bli klaget inn for Inkassoklagenemnda. Det var i følge klager ikke hjemmel for å drive inn penger «på den måten», når en sak var klaget inn. Kopi av brevet ble sendt til Inkassoklagenemnda.

I brev fra fordringshaver, datert 28.02.12, avslo fordringshaver klagen. Det ble opplyst at innsigelsen av 06.12.11 ikke var mottatt, og at de «heller ikke kan se at dette er sannsynliggjort». Saken var derfor oversendt til inkasso. Klager ble oppfordret til å betale i henhold til betalingsinformasjon mottatt av innklagede. Det ble også informert om at eventuell klage på vedtaket kunne rettes til Parkeringsklagenemnda innen to uker fra vedtaket ble mottatt. Vedlagt klagen lå foto av bilen med billett i frontruten.

Innklagede viste i brev 29.02.12 til at klagen var avslått av Euro Park og fastholdt kravet med tillegg av inkassosalær og renter. Frist for betaling var 13.03.12.

Klagen ble tatt under behandling i Inkassoklagenemnda 29.03.12. Henvendelsen ble oversendt innklagede for uttalelse sammen med en fremlagt bekreftelse fra Sykehuset YY der det fremgikk at klager hadde time 06.12.11, samt at «timen gikk fem minutter ut over timen».

I innklagedes tilsvarende til Inkassoklagenemnda opplyste innklagede at skyldner hadde betalt kravet og at saken ble avsluttet 30.03.12. Det ble videre redegjort for saksgangen.

3. Partene anfører

Klager anfører at kravet er urimelig, idet kontrollavgiften ble ilagt fire minutter etter at betalt billett tid utløp. Det anføres at kravet aldri vil bli betalt da dette dreier seg om en prinsippsak. Klage skal ha blitt fremsatt før kravet forfalt til betaling, men skal ikke ha blitt besvart.

Innklagede anfører at de først ble kjent med innsigelsen mot kravet ved mottak av brev datert 14.02.12 der bekreftelsen fra sykehuset lå vedlagt. Verken fordringshaver eller innklagede skal ha mottatt klagen av 06.12.11. Saken ble stilt i bero mens innsigelsen var til vurdering hos fordringshaver. Avslagsbrev ble sendt 29.02.12, og saken ble avsluttet etter at kravet ble betalt fullt ut 29.03.12.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Saken ble behandlet i fulltallig nemndsmøte 10. september 2012 og vedtak ble fattet med følgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven. Loven gjelder inndrivning av forfalte pengekrav, men inneholder ikke regler om hvordan det underliggende sivilrettslige forhold skal løses. Dette er et spørsmål som hører under domstolene. I slike saker tar nemnda derfor ikke endelig stilling til hovedkravet, men bare om det er grunnlag for inkassokostnader. En vurdering av holdbarheten av hovedkravet og de innsigelser som er gjort gjeldende, kan da likevel få betydning.

Det følger av inkassoloven § 17 første ledd at skyldneren plikter å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivelse etter standardsatser fastsatt i forskrifter med hjemmel i § 19. Etter § 17 andre ledd kan inkassokostnader likevel ikke kreves dersom skyldneren hadde innsigelse som det var rimelig grunn til å få vurdert før inndrivningen ble satt i verk, med mindre skyldneren burde fremsatt innsigelsen tidligere. Kostnadene kan heller ikke kreves erstattet dersom kravet ikke er korrekt varslet, jf. inkassoloven § 9, som er den aktuelle bestemmelsen i denne saken.

Inkassoklagenemnda har først vurdert om klager har fremsatt innsigelsen i tide.

Innsigelsen ble fremsatt straks etter at kontrollavgiften ble ilagt. Nemnda viser til at inkassolovens forarbeider har uttalelser om at mottakeren har risikoen for forsinkelser og at varslene kommer fram, så lenge de er såkalt betryggende avsendt, til en adresse avsenderen har god grunn til å tro at han vil nå skyldneren på. Nemnda har i sin praksis lagt til grunn at dette også må gjelde der skyldner har sendt innsigelser til fordringshaver eller innklagede. Skyldner har fremlagt kopi av innsigelsen, samt at det er vist til tidligere innsendt innsigelse i brevet til innklagede, datert 14.02.12. I samsvar med nemndas praksis anser nemnda det som sannsynliggjort at den første innsigelsen er fremmet før inkasso ble iverksatt, og at den således er fremsatt i tide.

Inkassoklagenemnda har videre vurdert om innsigelsen er av en slik art at den burde vært vurdert før inkasso ble iverksatt. Nemnda legger til grunn at parkeringstiden var utløpt da kontrollavgiften ble ilagt. Innsigelsen synes å gjelde at betalingstiden skal være utløpt med kun fire minutter da kontrollavgiften ble ilagt. Nemnda bemerker at man etter vanlige avtalerettslige prinsipper aksepterer de vilkår som gjelder på en avgiftsbelagt parkeringsplass når man parkerer der. Kontrollavgift er en kjent reaksjon dersom gyldig billett ikke kan fremlegges ved kontroll. At klager har vært hos lege og der ble fem minutter forsinket, er etter nemndas mening et forhold klager selv må bære risikoen for. Etter nemndas mening er klagers innsigelse åpenbart grunnløs og følgelig ikke av en slik art at klager hadde grunn til å få den vurdert før inkasso ble satt i verk.

Inkassoklagenemnda har videre, av eget tiltak, vurdert innklagedes inkassovarsel mot gjeldende regelverk.

Nemnda legger til grunn at inkassovarsel i samsvar med § 9 er påkrevd før en sak kan overføres til inkasso.

Loven inneholder ingen krav om at det skal opplyses at omkostninger kan påløpe ved en inkassosak slik det fremgår av inkassoloven § 10 for betalingsoppfordringer. Etter § 10 skal betalingsoppfordringen angi at unnlatt betaling kan føre til ytterligere kostnader for skyldneren og til rettslig inndrivning. I NOU 1983:8 er kravene til spesifisering omhandlet. Det fremgår at det ikke kan kreves at det presist angis hvilke kostnader som vil påløpe. Det er tilstrekkelig å nevne at det vil påløpe ytterligere kostnader som kan bli belastet skyldneren. Det presiseres at det ikke under noen omstendighet må oppgis uriktig høye kostnader eller gis inntrykk av at dette er kostnader skyldneren må bære uavhengig av sakens utfall. Finanstilsynet har i sin tilsynspraksis innrettet seg etter dette, og har også lagt til grunn at verken inkassovarsel eller betalingsoppfordring uforbeholdent skal gi uttrykk for at det vil påløpe inkassokostnader (etter lett eller tung sats) ved unnlatt betaling innen de lovpålagte frister. Begrunnelsen er at en skyldner som fremmer innsigelser mot kravet som han har rimelig grunn til å få vurdert, ikke er erstatningspliktig.

Etter nemndas syn er fordringshavers inkassovarsel formulert på en slik måte at kostnader automatisk vil påløpe hvis kravet sendes til inkasso. Nemnda mener at formuleringen er i strid med inkassoloven § 9 slik Finanstilsynet og Inkassoklagenemnda forstår denne bestemmelsen, og at formuleringene er egnet til å øke betalingspresset og utsette klager for urimelig påtrykk, jf. inkassoloven § 8 annet ledd.

Klagen har etter dette ført frem, og klager plikter ikke å erstatte fordringshavers inkassoomkostninger.

Vedtaket er enstemmig.

5. Vedtak:

Klager gis medhold og har krav på tilbakebetaling av inkassokostnadene.

Rune Jensen
Leder Inkassoklagenemnda